

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL P. J. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. rugpjūčio 22 d. Nr. 242-342
Vilnius

Lietuvos bankas gavo P. J. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Gjensidige“, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2017 m. kovo 7 d. pareiškėjas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 13 straipsniu, draudikui pateikė pranešimą apie 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykį, kurio metu pareiškėjui priklausantis automobilis „BMW 735“, valst. Nr. *duomenys neskelbtini*, (toliau – „BMW“) susidūrė su S. M. priklausančiu automobiliu „VW PASSAT“, valst. Nr. *duomenys neskelbtini*, (toliau – „VW PASSAT“). Tuo pagrindu draudikas pradėjo administruoti žalos bylą Nr. *duomenys neskelbtini* pagal Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo sutartį, kuria buvo apdrausta „VW PASSAT“ valdytojų civilinė atsakomybė, (toliau – Draudimo sutartis).

2017 m. balandžio 4 d., draudikas atliko nukentėjusių automobilių apžiūrą. 2017 m. gegužės 9 d. draudiko užsakymu įvertinęs užfiksuotus sugadinimus ir įvertinęs dalyvių nurodytas įvykio aplinkybes, ekspertas Robertas Švarcas (toliau – ekspertas) parengė išvadą Nr. *duomenys neskelbtini* (toliau – eksperto išvada), joje nurodė, kad eismo įvykyje dalyvavusių automobilių išoriniai sugadinimai tarpusavyje yra suderinami, išskyrus pareiškėjui priklausančio automobilio priekinio dešinės pusės sparno ir žemiau esančio slenksčio sugadinimus. Eksperto teigimu, tikėtina, kad jie buvo padaryti ne per nurodytą eismo įvykį, bet kitomis aplinkybėmis, taip pat teigė, kad, eismo įvykiui įvykus vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis, automobiliai po susidūrimo negalėjo sustoti važiuojamųjų kelio dalių sankirtoje taip, kaip schemose pavaizdavo automobilių vairuotojai.

2018 m. sausio 31 d. buvo pateikta papildoma eksperto išvada Nr. *duomenys neskelbtini* (toliau – papildoma eksperto išvada), joje buvo nurodyta, kokia turėjo būti sustojusio pareiškėjui priklausančio automobilio padėtis po susidūrimo esant vairuotojų nurodytiems važiavimo greičiams ir snieguotai kelio dangai, taip pat įvertinus eismo įvykio vietos aplinką.

2017 m. gegužės 10 d. draudikas, vadovaudamasis eksperto išvada, priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, nes eismo įvykio dalyvių nurodytos aplinkybės ir dalis sugadinimų nesuderinami tarpusavyje, taip pat 2017 m. birželio 22 d., įvertinęs turimus įrodymus, kreipėsi į teisės saugos institucijas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo.

2017 m. spalio 10 d. Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroras priėmė nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą, nesant nusikaltimo ar nusižengimo požymių. Šį nutarimą draudikas apskundė Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) vyriausiojo prokuroro pavaduotojai, tačiau ji 2017 m. lapkričio 22 d. nutarimu atsisakė tenkinti draudiko skundą. Draudikas nesutikdamas su minėtu nutarimu Mažeikių rajono apylinkės teismo prašė atnaujinti ikiteisminį tyrimą, tačiau Mažeikių rajono

apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos 2017 m. gruodžio 11 d. nutarimu buvo atsisakyta tenkinti draudiko skundą.

2018 m. sausio 2 d. draudikas Šiaulių apygardos teismui pateikė skundą, kurio pagrindu buvo panaikinta Mažeikių rajono apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos nutartis ir priimtas naujas sprendimas – panaikinti Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroro 2017 m. spalio 16 d. nutarimą atsisakyti nutraukti ikiteisminį tyrimą ir Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) vyriausiojo prokuroro pavaduotojos 2017 m. lapkričio 22 d. nutarimą, kuriuo atsisakyta tenkinti ADB „Gjensidige“ skundą, motyvuojant tuo, kad ikiteisminio tyrimo metu nebuvo nustatyto tikslaus eismo įvykio mechanizmo ir nebuvo išaiškintos kitos svarbios faktinės aplinkybės, pvz.: kada buvo įsigytas automobilis „BMW“, ar iki nagrinėjamo eismo įvykio buvo registruoti kiti eismo įvykiai, kuriuose dalyvavo šis automobilis, ir pan. Tuo pagrindu Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūroje buvo atnaujintas ikiteisminis tyrimas, o Lietuvos teismo ekspertizės centras atliko ekspertizę ir pateikė 2018 m. gegužės 31 d. specialisto išvadą Nr. *duomenys neskelbtini* (toliau – Ekspertizės centro išvada): nustatė, kad tyrimo metu nebuvo surinkta pakankamai duomenų, leidžiančių patvirtinti, kad eismo įvykio aplinkybės buvo inscenuotos, todėl Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroras 2018 m. birželio 25 d. priėmė nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą (ikiteisminio tyrimo Nr. *duomenys neskelbtini*) (toliau – Nutarimas), nes nebuvo nustatytos veikos, turinčios nusikalstamo arba baudžiamojo nusižengimo požymių.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką nuroydamas, kad Nutarimu buvo nutrauktas ikiteisminis tyrimas nesant nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių. Pareiškėjo manymu, draudikas, siekdamas išvengti prievolės mokėti draudimo išmoką, teisėsaugos institucijoms teikė melagingą informaciją apie neva inscenuotą eismo įvykį, todėl pareiškėjas Lietuvos banko prašė rekomenduoti draudikui pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką.

Atsiliepime dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių draudikas pažymėjo, kad, ekspertui Robertui Švarcui atlikus ekspertinį tyrimą, buvo nustatyta, kad automobiliai turėjo tarpusavio kontaktą, tačiau kitomis aplinkybėmis, nei nurodo įvykio dalyviai. Draudikas pažymėjo, kad eksperto išvada ir jos papildymas parengti teismo eksperto kvalifikaciją trasologijos ir eismo įvykių srityje turinčio eksperto, atlikus išsamų ekspertinį tyrimą, remiantis dalyvių nurodytomis aplinkybėmis bei įvertinus automobilių dalių deformacijų kryptis, apgadinimų intensyvumą ir pobūdį. Draudiko teigimu, eksperto išvados išsamios bei pagrįstos dokumentais, todėl abejoti jų pagrįstumu draudikas neturi pagrindo.

Draudikas nurodė, kad pareiškėjas nevykdė TPVCPDĮ įtvirtintų pareigų, teikė klaidinančią informaciją apie transporto priemonės būklę ir (arba) eismo įvykio aplinkybes, o automobiliai galbūt kontaktavo tyčia siekiant imituoti eismo įvykį ir paslėpti jau buvusius sugadinimus, todėl, atsižvelgdamas į eksperto išvadą ir gautą informaciją, draudikas priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju. Draudikas pažymėjo, kad prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis), todėl draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonei „BMW“ padarytą žalą, kiltų jei ši žala būtų atsiradusi kaip deklaruoto 2017 m. kovo 6 d. staigaus ir netikėto eismo įvykio padarinys, taip pat būtų nustatytos kitos sąlygos transporto priemonės valdytojo civilinei atsakomybei kilti ir tokios aplinkybės būtų pagrįstos įrodymais.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų.

Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykio metu transporto priemonei „BMW“ padarytą žalą.

Pažymėtina, kad eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo pagrindus ir principus įtvirtina TPVCAPDĮ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintos Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės (toliau – Taisyklės). Remiantis TPVCAPDĮ 16 straipsnio 1 dalimi, atsakingas draudikas moka draudimo išmoką tik tuo atveju, jei transporto priemonės valdytojui dėl padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda civilinė atsakomybė, analogiška nuostata įtvirtinta ir TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis, kaip ir kitos civilinės atsakomybės draudimo sutartys, yra skirta užtikrinti, kad asmuo, apdraudęs savo civilinę atsakomybę, visiškai ar iš dalies išvengtų neigiamų turtingų padarinių, įvykus draudžiamajam – eismo – įvykiui (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis). Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo tikslas – garantuoti dėl šiuo draudimu apdraustos transporto priemonės poveikio eismo įvykio metu nukentėjusių ir patyrusių žalą trečiųjų asmenų nuostolių atlyginimą įstatyme ir sutartyje nustatytos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo suma, taip pat užtikrinti transporto priemonę naudojančių valdytojų turtingus interesus, susijusius su civiline atsakomybe, kilusia naudojant šiuo draudimu apdraustą transporto priemonę (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. vasario 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-15/2013).

Draudimo apsauga – tai draudiko įsipareigojimas sumokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui – atsitikimui, nustatytam įstatyme ar draudimo sutartyje (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnis, Draudimo įstatymo 2 straipsnio 11 dalis). Draudžiamasis įvykis – tai juridinis faktas, kuriam įvykus draudikas privalo išmokėti draudimo išmoką.

TPVCAPDĮ draudžiamasis eismo įvykis apibrėžiamas kaip eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama išmoka (2 straipsnio 3 dalis), o suteikiama draudimo apsauga reglamentuojama taip: išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant (toliau – naudojant) transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė (3 straipsnio 1 dalis). Kasacinio teismo konstatuota, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio kyla transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015). Taigi, draudžiamasis eismo įvykis TPVCAPDĮ prasme vertintinas kaip eismo įvykis, kai transporto priemonės valdytojui (už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę) dėl padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda civilinė atsakomybė.

Remiantis CK 6.987 straipsniu, Draudimo įstatymo 2 straipsnio 15 punktu ir 96 straipsniu ir TPVCAPDĮ 16 straipsnio 1 dalimi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu. Jo (draudžiamąjo įvykio) nesant draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo arba draudėjas teigia, kad įvyko draudžiamasis įvykis, o draudikas su tokiu faktu nesutinka, tai jis privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias nuo draudimo išmokos mokėjimo, t. y. kad įvykis nevertintinas kaip draudžiamasis, nes sąlygų kilti draudėjo (transporto priemonės valdytojo) civilinei atsakomybei nenustatyta (Draudimo įstatymo 82 straipsnio 7 dalis, TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Tik pripažinus, kad toks įvykis yra draudžiamasis, gali būti sprendžiamas klausimas dėl draudiko pareigos mokėti draudimo išmoką ir šios pareigos apimtį.

Nenustačius kurios nors būtinųjų sąlygų civilinei atsakomybei atsirasti, draudikas turi pareigą atsisakyti išmokėti draudimo išmoką (Draudimo įstatymo 96 straipsnio 3 dalis).

Pažymėtina, kad civiliniame procese aktualus rungimosi principas ir nustatytos įrodinėjimo pareigos taisyklės, be kita ko, suteikia teisę ir kartu nustato procesinę pareigą šalims ne tik įrodyti aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu, bet ir teikti įrodymus, paneigiančius kitos šalies įrodinėjamas aplinkybes. Lietuvos bankas, vertindamas abiejų ginčo šalių – draudiko ir pareiškėjo – pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, neturi objektyvios galimybės įvertinti eismo įvykio mechanizmo ir tokiu būdu pagal transporto priemonių sugadinimus nustatyti eismo įvykio kilimo aplinkybių. Todėl, nagrinėjant ginčą, Lietuvos banke yra analizuojami ginčo šalių pateikti įrodymai, kuriais šalys grindžia savo pozicijas.

Draudikas, norėdamas pagrįsti savo poziciją, Lietuvos bankui pateikė eksperto išvadą, kurioje nustatyta, kad automobilių „BMW“ ir „VW PASSAT“ išoriniai sugadinimai tarpusavyje yra suderinami, išskyrus automobilio „BMW“ priekinio dešinės pusės sparno ir žemiau esančio slenksčio sugadinimus, kurie, tikėtina, buvo padaryti ne nurodyto eismo įvykio metu, o kitomis aplinkybėmis. Taip pat pažymėta, kad pirminio smūgio metu automobilis „BMW“ stovėjo arba judėjo labai nedideliu greičiu, o esant vairuotojų nurodytiems važiavimo greičiams (automobilis „BMW“ važiavo 35 km/h greičiu, o automobilis „VW PASSAT“ važiavo 50–60 km/h greičiu) ir esant snieguotai kelio dangai, automobiliai po susidūrimo negalėjo sustoti važiuojamųjų kelio dalių sankirtoje taip, kaip schemose pavaizdavo automobilių vairuotojai. Draudiko pateiktoje papildomoje eksperto išvadoje nurodyta, kad kompiuterinio modeliavimo, atlikto pagal vairuotojų nurodytas aplinkybes, rezultatai leidžia daryti išvadą, kad techniniu požiūriu automobilis „BMW“ turėjo būti nublokštas už važiuojamosios dalies ribų ir atsitrenkti į kapines juosiančia tvorelę. Draudikas iš esmės teigia, kad civilinė atsakomybė jo atžvilgiu nekyla dėl to kad: a) eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei nurodė eismo įvykio dalyviai; b) tikėtina, kad „BMW“ priekinio dešinės pusės sparno ir žemiau esančio slenksčio sugadinimai atsirado ne 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykio metu.

Vertinant draudiko argumentus, kad eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei nurodė eismo įvykių dalyviai, pažymėtina, kad Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroro Nutarime nurodyta, kad atliekant ikiteisminį tyrimą buvo gauta Ekspertizės centro išvada, kurioje, be kita ko, buvo nurodyta, kad yra minimali tikimybė, kad automobilis „BMW“ judėjo, kai į jo dešinę šoną atsitrenkė automobilis „PASSAT“. Ginčo atveju ir draudiko pateiktoje eksperto išvadoje, ir, kaip nurodyta Nutarime, Ekspertizės centro išvadoje teigiama, kad priešingai, nei eismo įvykio dalyviai nurodė, tikėtina, kad automobilis „BMW“ susidūrimo metu nejudėjo. Tuo remdamasis draudikas teigia, kad eismo įvykis buvo inscenizuotas. Nutarime, nors ir teigiama, kad yra minimali tikimybė, kad eismo įvykio metu automobilis „BMW“ judėjo, tačiau pažymėta, kad ši aplinkybė nėra pagrindas teigti, kad eismo įvykis buvo inscenizuotas. Vertinant galimą eismo įvykio inscenizavimą, Nutarime atkreiptas dėmesys, kad eismo įvykio dalyviai buvo apklausti praėjus gana ilgam laikui tarpui – mėnesiui nuo įvykio. Nutarime nurodyta, kad draudiko ekspertui tiriant eismo įvykio aplinkybės bei surašant pranešimą apie eismo įvykio dalyvio veiksmus, buvo galbūt netiksliai nurodytos susidūrimo aplinkybės, automobilių greičiai, automobilių padėties po eismo įvykio schemose, kurios nėra detalizuotos, nenurodyti atstumai tarp kelio elementų, nekintamų objektų. Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroro Nutarime pažymėta, kad schemose nurodomos automobilių padėties po eismo įvykio kelia abejonių, tačiau tai neleidžia daryti kategoriškos išvados, kad eismo įvykio dalyviai yra nesąžiningi.

Nagrinėjamu atveju svarbu tai, kad draudiko eksperto bei Ekspertizės centro išvadose nustatytas faktas, kad eismo įvykio metu automobilis „BMW“ stovėjo arba judėjo labai nedideliu greičiu. Tačiau skiriasi šios aplinkybės vertinimas: draudikas nurodo, kad šis faktas patvirtina, kad eismo įvykis įvyko kitomis, nei pareiškėjas nurodė, aplinkybėmis, pareiškėjo veiksmus įvertino kaip galimą eismo įvykio inscenizavimą ir įvykį pripažino nedraudžiamuoju. Kita vertus, ikiteisminio tyrimo institucija, tirianti galimas nusikalstamas veikas, padarė išvadą, kad pareiškėjo

veiksmų nėra pagrindo pripažinti tyčiniaus ir galimų greičio neatitikimų nelaikė įvykio inscenizavimo įrodymais. Kitaip tariant, kompetentinga institucija paneigė draudiko abejones dėl galimo eismo įvykio inscenizavimo. Esant dviem viena kitai prieštaraujančioms išvadoms – kad eismo įvykis buvo inscenizuotas (draudiko pozicija) ir kad eismo įvykis nebuvo inscenizuotas (prokuroro pozicija), ir norint įvertinti, kuria pozicija turi būti vadovaujama, sprendžiant įvykio pripažinimo draudžiamuoju klausimą, būtina įvertinti papildomus ginčo duomenis. Minėta, kad draudikas turi prievolę pagrįsti savo atsisakymą mokėti draudimo išmoką ir įrodyti tai patvirtinančias aplinkybes (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 punktą). Kadangi nėra duomenų, paneigiančių kilusius įtarimus, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką draudikas turėtų paneigti jo pozicijai prieštaraujančius duomenis. Tačiau nagrinėjamu atveju draudikas neįrodė, kad, pvz., eismo įvykio dalyviai yra pažįstami asmenys ir klaidino draudiką, tyčia sukėlė eismo įvykį ir pan. Nors išvados yra prieštaringos, draudikas taip pat nepateikė įrodymų, galinčių patvirtinti, kad galbūt ne visai adekvataus eismo įvykio aplinkybių perteikimo negalėjo lemti vairuotojų patirtas stresas ir kad vairuotojai objektyviai negalėjo suklysti vertindami automobilių greitį eismo įvykio metu. Atsižvelgiant į tai pažymėtina, kad vien tai, kad nesutapo automobilio „BMW“ vairuotojo paaiškinimuose ir eksperto bei Ekspertizės centro išvadose nurodytas galimas automobilio greitis, įvertinus ikiteisminio tyrimo metu nustatytus duomenis ir Nutarime išdėstytą prokuroro išvadą, negali būti pakankamas pagrindas teigti, kad eismo įvykio dalyviai elgėsi nesąžiningai, sąmoningai norėjo iškraipyti duomenis ir siekė suklaidinti draudiką.

Vertinant draudiko argumentus, kad eksperto išvadoje nurodyta, kad tikėtina, jog „BMW“ priekinio dešinės pusės sparno ir žemiau esančio slenksčio sugadinimai atsirado ne dėl 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykio, pažymėtina, kad Šiaulių apygardos prokuratūros Telšių apylinkės prokuratūros (Mažeikiai) prokuroro Nutarime nurodyta, kad Ekspertizės centro išvada patvirtina, kad tikėtina, jog prieš kontaktą su automobiliu „VW PASSAT“ automobilio „BMW“ dešiniajame šone apgadinių nebuvo, o dešinio sparno užpakalinės dalies ir slenksčio ir po juo esantys sugadinimai susidarė antrinio transporto priemonių kontakto metu, tai yra po pirminio kontakto automobiliui „VW PASSAT“ stumtelėjus automobilį „BMW“ skersine kryptimi iš dešinės į kairę, tikėtina, apie vertikalią ašį pasukus laikrodžio rodyklių judėjimo kryptimi ir dar kartą automobiliui „VW PASSAT“ priekinės dalies dešiniąja puse – kampu kontaktavus su automobilio „BMW“ priekiniu dešiniu sparnu ir slenksčiu po juo. Pažymėtina, kad draudikas nepateikė paaiškinimų dėl Ekspertizės centro išvadoje nurodytų duomenų, t. y. nenuginčijo Ekspertizės centro išvados ir nepaneigė, kad „BMW“ priekinio dešinės pusės sparno ir žemiau esančio slenksčio sugadinimai negalėjo atsirasti 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykio metu per antrinį automobilių kontaktą arba kad automobiliai negalėjo kontaktuoti antrą kartą. Todėl laikytina, kad draudikas nenuginčijo Ekspertizės centro išvadoje nurodytų aplinkybių, ir, atsižvelgiant į civilinėje teisėje taikomą tikimybių pusiausvyros principą, darytina labiau tikėtina išvada, kad automobilio „BMW“ priekinis dešinės pusės sparnas ir žemiau esantis slenkstis buvo sugadinti eismo įvykio metu.

Apibendrinant byloje esančių įrodymų visumą, tarp jų Ekspertizės centro išvadą apie nustatytas eismo įvykio aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas nenuginčijo Ekspertizės centro išvadoje nurodytų duomenų ir objektyviais įrodymais nepagrindė aplinkybės, kad 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei nurodė eismo įvykio dalyviai, ir kad eismo įvykio dalyviai siekė suklaidinti draudiką ir neteisėtai gauti draudimo išmoką. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad draudiko atsisakymas išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką dėl 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykyje padarytos žalos yra nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Tenkinti P. J. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui pripažinti 2017 m. kovo 6 d. eismo įvykį draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką, atlyginančią draudiko apskaičiuotas sugadintos transporto priemonės „BMW“ remonto išlaidas.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Direktorius

Mindaugas Šalčius